

mitet som möjliggöres i storhusbebyggelsen ger tendenser till osunt ungdomsliv. Möjligheter till fritidssysselsättning — tillgång till områden att röra sig på för ungdomen utan att olika samhällsfunktioner därvid störs — är inte stora inom samhällen, där storhusbebyggelsen dominerar. En lämpligt avvägd bebyggelse med mindre husenheter ger med hänsyn till kommunikationsmöjligheter m. m. både den rörelsefrihet och rotfasthet som fordras för trivsel i tillvaron. Särskilt torde detta vara karakteristiskt för egnahemsbebyggelsen.

Bebyggelsestrukturens betydelse för trivsel i bostadsmiljön och för ungdomslivet synes inte vara tillräckligt beaktad. Inte är det heller klarlagt vilka bostäder de bostadssökande i första hand efterfrågar. De får som regel ta vad som erbjuds.

Sett mot framtiden är en ingående omprövning av bostadspolitiken synnerligen angelägen. Vid utformningen av de bostadspolitiska åtgärderna har inte här anförda skäl tillräckligt beaktats. Bostadspolitiken måste omläggas så att den på ett bättre sätt kan främja tillkomsten av ur familje- och ungdomssynpunkt goda bostäder och bostadsmiljöer.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag rörande omläggning av bostadspolitiken i syfte att främja tillkomsten av ur familje- och ungdomssynpunkt lämpliga bostadsmiljöer i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1961

Karl Gust. H. Boo

Jan-Ivan Nilsson

Johannes Antonsson

Einar Larsson

i Tvärälund

Nr 494

Av herr Edlund m. fl., om visst statsanslag till Svenska livräddningssällskapet.

(Lika lydande med motion nr 392 i Första kammaren)

Stockholm den 26 januari 1961

Dag R. Edlund

Harry Wahrendorff

Ernst V. Staxäng